

damus, et indulgentiæ opem concedimus: et dum sit A magna culpa haec deliquisse, majoris tamen ac inextinguibilis censura tenebit obnoxios, qui hoc nostrum decretum, ex auctoritate praeursorum Patrum veniens, temerario ausu violare tentaverint: nec ultra veniam delicti faciemus admissi, adepti, si debite honorem ejusdem Ecclesiae quilibet Carthaginensium sacerdotum contempserit; subiturus procul du-

bio inobediens tam degradationis, vel excommuni- cationis ecclesiasticae sententiam, quam etiam nostrae severitatis censuram. Nos enim talia in divinis Ecclesiis disponentes credimus fideliter regnum imperii nostri ita divino gubernaculo regi, sicut et nos cultum ordinis, zelo justitiae accensi, et corrigere studemus, et in perpetuum perseverare dispo- nimus.

ANNO DOMINI DCXII.

MARCUS CASSINENSIS,

S. BENEDICTI DISCIPULUS.

NOTITIA HISTORICA IN MARCUM CASSINENSEM.

(Fabricii Bibl. med. et inf. aetatis.)

Marcus poeta, S. Benedicti Cassinensis circa an. B 610 discipulus et familiaris, teste Sigeberto c. 53, *Vitam S. Benedicti a Gregorio Magno* (lib. II. Dialog.) descriptam defloravit heroico breviloquio, et pauca (de miraculis S. Benedicti) superaddidit, Prodiit in Prosperi Martiniægi Brixiensis tomo tertio Poematum veterum, curante Arnaldo Wiono, Rom. 1590, in-4°, et in Mabillonii S. c. 1 Benedictin. p. 28, jam pridem

lecta Paulo Diacono et Aldevaldo, ut Joannes Baptista Maurus ad Petri Diaconi cap. 3 annotavit. Idem Petrus docet Marcum scripsisse de situ et constructione cœnobii Cassinensis. Edidit Angelus e Nuce ad calcem Chronici Leonis Ostiensis, qui hujus carminis meminit III, 29. Exstat etiam tomo IV Thesauri Italiae Muratoriani, p. 605.

MARCI CASSINENSIS

MONACHI

CARMEN DE S. BENEDICTO.

(Ex Mabill. Art., SS. BB. t. I.)

Cæca profanatas coleret dum turba figuras,
Et manibus factos crederet esse deos,
Templa ruinosis hæc olim struxerat aris,
Quæis dabat obsceno sacra cruenta Jovi.
Sed jussus veniens, eremoque vocatus ab alta,
Purgavit sanctæ hanc Benedictus humum.
Sculptaque contractis dejecit marmora ignis,
Et templum vivo præbuit esse Deo.
Huc properet, coslos optat qui cernere aëretos
Nec removet votum semita dura piæ.
Semper difficilli quaeruntur magna labore,
Arcam semper habet vita beata viam.
Ilic ergo cum scelerum depressus fasce subisem,
Depositum sensi pondus abesse mihi.
Credo quod et felix vita fruar insuper illa.
Oras pro Marco si, Benedicte, tuo,
Hunc plebs stulta locum quondam vocitaverat arcem,
Marmoreisque sacrum fecerat esse deis.
Quod tunc si verò signasset nomine quisquam,
Tartareum potuit jure vocare Chaos.
Ad quem cæcatis errantes mentibus ibant

C Improbæ mortifero reddere vota Jovi.
Sed pulo prævisæ culmen signaverat aule,
Nomine tunc arcis templa moderna vocans.
In quibus æternæ damnatur porta gehennæ,
Arcque modo vitæ est, quæ fuit ante necis.
De qua stelligeri pulsatur janua cœli,
Dum canit angelicis turba beata modis.
De qua colloqueris vero, Benedicte, Tonanti,
Monticula et sacri dux æremita chori.
Ad quam tu ex alio monitus cum monte venires,
Per deserta tibi, dux, vja, Christus erat.
Namque duos juvenes bivium perduxit ad omne,
Qui te firmarent quod sequeris iter.
Hic quoque viventi justo prædixerat uni,
His in parce locis, alter amicus adest.
D Te sibi sublato tenebris mons cœlitus horret,
Et pallet nebulis concolor ipse suis.
Mœrent, et largis distillant fletibus antra,
Cumque suis plangunt tabida lustra focis:
Teque lacus liquidi vero flevère dolore,
Et sparsit laceras silva soluta comas.

Credat ficta loqui, nisi te, ne solus abires,
 Tres subito corvi promeruere sequi.
 Hic quoque te clausum populi te teste requirunt,
 Expectas noctis cum pia festa sacræ.
 Qui velut orbatu raucis tibi flere querelis
 Instant, convictu quod caruere tuo
 At huc perducto scopuli cessere, rubique
 Siccaque mirandas terra retexit aquas.
 Certum est mons Christi quod montibus imperet ipsius,
 Subjecit pedibus mons caput ipse tuis.
 Utque suum tu sancte supervegetere cacumen,
 Submisso tumidam vertice plantat humum.

A Nave fatigantur qui te, *Benedicte*, requirunt,
 Molliter obliquum flectit ubique latus.
 Hunc mons ipse tamen juste tibi red lit honorem
 Qui meruit tantum te decorante bonum.
 Avida tu cujus hortis componis amœnis,
 Nullaque secundo palmitè saxa tegis.
 Mirantur scopuli fruges, et non sua poma,
 Pomiferisque viret silva dumata comis.
 Sic hominum steriles in fructum dirigit actus,
 Sicca salutare flumine corda rigans.
 Sic, rogo, nunc spinas in frugem verte malignas,
 Quæ lacerant Marci pectora bruta tui.

ANNO DOMINI DCXV.

SANCTUS WARNAHARIUS

LINGONENSIS PRESBYTER.

NOTITIA HISTORICA IN S. WARNAHARIUM.

(Fabric. Biblioth. med. et inf. statis.)

Warnaharius, vel Warnacharius, presbyter ec-
 clesie Lingonensis in Gallis, initio seculi VII a
 Ceraunio episcopo Parisiensi rogatus, Acta Marty-
 rum descripsit, ex quibus adhuc exstant: *Acta SS. Ter-*
geminorum, h. e. Speusippi, Eleusippi et Meleu-
 sippi, edita a Surio, die 17 Jan., pag. 392, et
 Bollaudo, tom. II Jan., p. 76, quem etiam con-

fer p. 75. Item Acta S. Desiderii episcopi Lingon-
 ensis, qui sæc. II martyrium subiit, quæ exstant in
 Actis SS. Maii, tom. V, pag. 244. Prefatio horum
 Actorum ad Ceraunium habetur etiam in Gerardi
 Dubois Hist. Eccles. Paris. III, G, n. 12. Vide Histo-
 riam Gallie litterariam, tom. III, p. 524.

SANCTI WARNAHARII

LINGONENSIS PRESBYTERI

ACTA SS. MARTYRUM TERGEMINORUM SPEUSIPPI, ELEUSIPPI, MELEUSIPPI.

(Ex Bolland. Acta Sanctor. Jan. t. II.)

PROLOGUS AUCTORIS.

1. Sancto et a me pontificali apice præferendo,
 Domino ^a Ceraunio papæ, Warnaharius salutem.

Præcipuis beatissimorum episcoporum personis
 assidue coæquari meritis non desistens, in omni
 conversatione sacerdotii, sancta quotidie exornari
 religione festinans, divinarum litterarum legendi

^a De eo agemus 27 Septembris. Quo tempore
 vixerit, diximus supra in Prolegom. § 1, num. 5.

^b Perperam sanctus appellatur hic, et in multis
 martyrologiis ad 21 Junii *Eusebius Cæsariensis* epi-
 scopus, qui licet de Ecclesia non male meritis sit,
 dum gesta sanctorum descripsit, tamen Arianæ
 hæresis propugnator fuit. Sed cum *sancti Eusebii*
episcopi nomen in sacris tabulis reperissent quidam,

C studio universa dogmata peragrasti: nunc sanctorum
 martyrum gesta, ad laudis lux cumulum, pro amore
 religionis congregare in urbe Parisiaca devotus in-
 tendis. Unde ^b sancto Eusebio Cæsariensi in æmulationis
 studio coequandus es, et pari gloriæ dono
 perpetuo liter memorandus. Da veniam nostræ impe-
 riæ, quoniam te tantum laudare non sufficimus,

Cæsariensem existimarunt, qui *Samosatensis* est, ut 21
 Junii dicimus: fortassis quidam *Samosatensis* nomen
 ob *Paulum* hæresiarcham suspectam habentes, ausi
 velut mendacium corrigere. Consule Baronium in notat.
 ad martyrol. eo die, et 10, 5, an. 340, num. 42,
 ubi Sixtum Senensem egregie perstringit, qui Eu-
 seabium Cæsariensem ausus fuit ab hæresi excusare.